

เราก็ไม่จำเป็นต้องทำอะไรให้มันสุดๆ..จะได้ไม่เครียด

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ค. 2552

บางครั้งในชีวิตช่วงหนึ่งของคน หนึ่งคน อยากรู้ว่าเคยคิดใหม่่ว่าสิ่งที่เขากำลังทำนั้น ดีหรือยังหรือ เขาพอใจแล้วและจะดิ้นรนต่อไปดีหรือไม่ ความรู้สึกนี้เริ่มเกิดกับตัวผู้เขียนเหมือนมาเดินเล่นแถวสนามหลวง เห็นคนนอนเก็ลนอนอยู่ตามสนามหลวง บางคนถือตัวมอม บางคนเดินด้วยความเร่งรีบไม่สนใจคนรอบข้าง บางคนเล่นวาว บางคนนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ แต่สุดท้ายก็ต้องมาถามตัวเอง อีกครั้งแล้วเราต้องการอะไร สมัยเป็นเด็กฝันใฝ่ว่าโตขึ้นอยากเป็นตำรวจหรือทหารก็ได้ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้เป็นทั้งสองอย่าง แต่ชีวิตก็ยังต้องดิ้นรนต่อไป และเคยฝันอยากมีแฟนสวยๆอยากมีรถสวยขับอยากมีเงินมากๆใช้ แต่พอ มาหนึ่งคิดแล้วคนที่เขารวยและเขาทำได้ทุกอย่างเขาทำใหม่ไม่รู้จักพอ เขาไม่คิดเลยเหรอว่ามีคนอีกมากมายที่ขาดตรงจุดนั้น อยากให้เขาไปนั่งมองคนเรร่อนที่สนามหลวงแล้วคิดอย่างผู้เขียนบ้าง แล้วมันจะรู้ได้ความสุขไม่จำเป็นต้องรวยเสมอไปเอาพออยู่ได้ เพราะความทุกข์เรามีชีวิตอยู่ในโลกได้ไม่นาน เฉพาะเวลาเรียนก็หมดไปแล้วตั้งเกือบยี่สิบปี แต่พอเรียนจบแล้วก็ไม่ใช่จะหยุดบางคนเรียนสองปริญญาสามปริญญา แต่ไม่ได้ช่วยให้เขาหายโลกเลยแต่ยังทำให้เขากลายเป็นคนโลกโดยไม่รู้อะไรเลย อยากให้หยุดคิดสักนิดและถามตัวเองว่าเราเกิดมาทำไมเราทำอะไร เราต้องการอะไรแล้วเรา จะรู้สึกที่เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรให้มันสุดๆเกินไปก็ได้ เราจะไม่ได้อะไร